

Lyckoamuletten

Kapitel 1

Cesar sitter på tåget med sin mormor. De har precis varit i Göteborg och köpt en present till mamma, för hon fyller år imorgon.

Påsklovet är slut och det är torsdag.

-Jag hoppas att Asta och Bea är i skolan imorgon, säger Cesar.

Mormor svarar inte utan sitter bara och kollar ut på landskapet som svishar förbi fönstret.

Efter en liten stund har det kommit hem och har precis öppnat dörren när en telefon ringer.

Mormor går in i köket och svarar.

-Hej, ja jag förstår, då vill prata med Cesar, hör man mormor säga i luren ifrån köket.

Cesar kommer in i köket med ett leende på läpparna.

-Det verkar som om någon vill prata med dig Cesar, säger mormor med sin lina röst.

Cesar går fram och tar luren.

-Hej Cesar! hör han någon säga i andra änden, det är Asta. Jag undrar om du vill komma över och leka lite?

-Det gör jag gärna! svarar Cesar.

-Bea är redan här, men kom så fort du kan! För jag har något spännande på gång i ABC klubben.

-Asta och Bea ringde och frågade om jag ville leka, säger Cesar till Mormor.

-Okej, det går bra men kom tillbaka innan halv fem. För då är maten klar, säger mormor.

Cesar springer mot dörren ivrig att komma ut och att leka med Asta och Bea.

Han tar med sig jackan i farten och rusar ut genom dörren.

Han springer på den långa grusvägen fram till lägenheterna där Asta bor. Han blir så andfådd att han måste stanna flera gånger innan han är framme vid Astas lägenhet.

Cesar plingar på dörren och där öppnar Asta medan Bea står bakom henne.

-Hej Cesar, säger Asta och Bea.

Några minuter senare sitter det på Aastas säng och kollar förundrat på den magiska kulan.

-Jag undrar verkligen var Den mystiska damen fick den där kulan ifrån? säger Bea tänkande.

-Jag med, säger Cesar.

Kapitel 2

Cesar är på väg till skolan. Klockan är fem i åtta och skolan börjar snart.

Men när han passerar ödehuset ser han något rött glänsande ligga i gräset vid den gamla rostiga grinden.

Han böjer sig ner för att ta upp den.

Den är slät och ser ut som en amulett. Den har en tunn kedja som man kan ha runt halsen och med en rubin i mitten.

Cesar stoppar amuletten i fickan och springer till skolan för att inte komma försent.

Kapitel 3

Skoldagen har precis börjat och Asta sitter vid sin bänk bredvid Bea. Maja står vid tavlan och berättar hur man ska tänka med multiplikation.

Efter en stund ringer det och det är dags för rast. Asta går som vanligt till gungorna med Bea och Cesar.

-Ska vi leka i eftermiddag?, frågar Bea.

-Det gör vi gärna, svarar Cesar och Asta.

De tre vännerna går tillsammans tillbaka till klassrummet när en rastvakt ringer in. I kapprummet är det mycket folk och man får tränga sig för att komma fram till sin plats.

När skoldagen äntligen är slut börjar Asta, Bea och Cesar gå tillsammans hem till Bea.

Cesar stannade plötsligt.

– Oj, jag höll på att glömma! sa han. Han grävde runt lite i jackfickan och höll sedan fram handen.

– Jag hittade den här!

När Asta och Bea böjde sig fram för att se, råkade Bea stöta till Cesars arm. Något rött föll ur hans hand och rakt ner genom gallret i en gatubrunn.

Kapitel 4

-Nej!, utbrister Cesar.

Man hör amuletten plumsa ner i gatubrunnen. De tre vännerna står och stirrar ner i gatubrunnen.

-Vad var det? undrar Bea förskräckt.

-Det var en amulett som jag hittade framför ödehuset i morse! säger Cesar chockad.

-Vi måste få upp den! säger Asta.

Cesar tar tag i brunnen och drar allt han orkar. Men ingenting händer. Den sitter fortfarande stenhårt i asfalten.

-Vad ska vi göra nu?!, säger Asta.

-Ja, vad kan vi göra, säger Cesar.

De går långsamt hem.

Efter en stund säger Bea:

-Vi kanske kan gå till ödehuset.

De andra instämmer.

Kapitel 5

Cesar knackar på den stora dörren till ödehuset. Asta och Bea kollar spänt på dörren i förhoppning om att den ska öppnas. Men ingenting händer.

-Vad ska vi göra nu? frågar Bea.

- Vänta nu! säger Asta. Har du inte kvar den magiska kulan som du fick förra året av den mystiska damen?

-Jo, det har jag ju! säger Bea spänt.

Asta, Bea och Cesar rusar så fort dem kunde hem till Bea.

Bea sprang upp till sitt rum på övervåningen medan Cesar och Asta väntade vid dörren.

Kapitel 6

Asta, Bea och Cesar stod runt gatubrunnen och kollade ner i gallret.

-Tror du verkligen att detta kommer funka? säger Cesar till Asta.

-Vi får bara hoppas, säger Asta tillbaka.

Bea håller fram handen och gnuggar kulan.

-Jag önskar att amuletten kommer tillbaka till Cesars ficka! önskar Bea.

Cesar känner i sin ficka, och där ligger den!

Han tar förvånat upp den och visar den för dem andra.

- Jag hittade den framför ödehuset på morgonen men jag vet inte vems den är.

-Vi kanske bara ska lägga tillbaka den utanför dörren på ödehuset och se om någon tar tillbaka den, säger Bea.

Kapitel 7

Nu stod Bea, Asta och Cesar framför ödehusets dörr. Cesar går fram och lägger ner amuletten medan Asta lägger fram ett brev till den som äger amuletten.

Asta läste upp det som stod på brevet en gång till inför dem andra:

Hej!

Vi hittade den här amuletten utanför grinden på ödehuset.

Och nu letar vi efter dess ägare.

Varma hälsningar ABC klubben.

P.S.

Den är väldigt vacker!

De la ner allt framför dörren och gick långsamt mot grinden.

Kapitel 8

Nästa morgon gick Asta, Bea och Cesar tillsammans till skolan. Cesar hade som vanligt momman och försökte lura ner den i Astas ryggsäck.

När dem gick förbi ödehuset sa Bea:

-Ska vi inte kolla om någon har tagit amuletten?

-Jo, det kan vi göra, svarade Asta.

Dem gick fram till dörren. Men där låg ingen amulett. Men ett brev fanns där.

Cesar böjde sig ner och tog upp brevet.

Han började läsa:

TACK!

JAG HAR LETAT EFTER MIN TURAMULETT LÄNGE NU!

DEN HAR VARIT SAKNAD OCH DEN HAR ETT LEVANDE MINNE I SIG.

MIN MAN HADE ALLTID PÅ SIG DEN NÄR HAN VAR UTE OCH FISKADE FÖR ATT FÅ TUR. MEN HAN TAPPADE DEN OCH DET BLEV STORM PÅ HAVET.

AMULETTEN SJÖNK TILL HAVETS BOTTEN OCH JAG SÅG VARKEN MIN MAN ELLER AMULETTEN MER.

ETT YTTERLIGARE STORT TACK!

TACK INIFRÅN ÖDEHUSET.

Kapitel 9

Asta, Bea och Cesar sitter på en bänk på skolgården.

-Jag undrar vem det var som svarade på brevet från ödehuset, säger Asta.

-Det kanske var den Mystiska damen?, säger Cesar.

"Eller var det någon annan?"